

ære for denne optimisme; jeg håber, at bare noget af den vil gå i opfyldelse. Så er både penge, ulejligheden og sveden på panden så rigelig godt investeret.

Jeg har et par små bemærkninger til slut. Må jeg først sige, at fru Anni Svanholt fra SF jo langt ad vejen har ret, når hun siger, at vores velstand i høj grad sker på de fattige landes bekostning. Gør man hele regnestykket op og ikke kun stirrer sig blind på bistanden, bliver det i høj grad på de fattige landes bekostning. Så det vil jeg bare medunderskrive og så sige til hr. Tom Behnke, at ulandsbistand jo også er en del af vores sikkerhedspolitik. Det synes Fremskridtspartiet alt for ofte at glemme, men sørger vi ikke for at komme de værste ting i forkøbet – så godt vi nu formår, og mere kan ingen jo kræve af nogen, enten det er stater, statslige organisationer eller private organisationer – så vil vi alle sammen komme til at lide under de ulykker, der så sker.

Min sidste bemærkning skal gælde 20:20-princippet, som jo vi også kan støtte. Men det har altså bare den begrænsning, som også fremgår af teksten, at det skal være disse 20 pct. af bistanden, og 20 pct. af modtagerlandenes egne statsbudgetter skal gå til social udvikling. Men så kommer jo altså vanskeligheden også ind her. Hvad er definitionen på social udvikling? Når vi ser på alle de emner, der er inde i deklARATIONERNE og debatterne under det kommende topmøde, så ved vi, at det næsten ikke er muligt at give en klar definition på social udvikling. Men derfor er målsætningen da både agtværdig og støtteværdig.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Når man ser på antallet af diktatorer og dårligt styrede samfund, vil jeg da give hr. Melchior ret i, at man måske godt en gang imellem kan blive pessimistisk. Men når jeg alligevel siger, at det er vigtigt, at vi har FN som normsætter, så er det, fordi – hvis vi ser på, hvad der rent faktisk er sket – det indimellem *har* betydet noget, at man år efter år til FN's generalforsamling og andre steder har taget emner op. Vi kan bare tage sådan noget som apartheid, som var et meget stort emne i FN i mange år, og som nu er væk. Vi kan se på kvindekongresserne, hvor man kan sige, at det, at verdens statsledere forpligtede sig til nogle ting, jo nu bruges af kvindeorganisationerne rundt omkring i de forskellige lande – med skiftende held selvfølgelig.

Men det betyder noget, og det er i virkeligheden sådan, kan man sige, at hvis ikke vi tror på den del af FN, så er der ikke så meget andet tilbage, for vi ved godt, at Sikkerhedsrådet kan vedtage en masse ting, men landene sender jo rent faktisk ikke de tropper af sted, de skulle. Derfor er det utrolig vigtigt, at FN som normsætter fortsætter arbejdet, sejt, som det er, og selvfølgelig kan man ikke se alle resultaterne, men jeg tror alligevel på, at det seje arbejde år efter år har en betydning.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FF):

Jeg har meget stor forståelse for og er faktisk også enig med hr. Arne Melchior i, at ulandsbistanden også har stor betydning for sikkerheden, også sikkerheden for Danmark.

Men jeg har i modsætning til hr. Arne Melchior og andre her i Tinget den opfattelse, at den forståelse for, at der er sammenhæng mellem tingene, ikke er en forståelse, som kun besiddes af Folketingets medlemmer, men at det er en forståelse, som besiddes af befolkningen generelt. Derfor er jeg sikker på, at hvis man fulgte Fremskridtspartiets holdning om, at man lod det være op til den enkelte borger at yde et frivilligt bidrag, alt efter hvad man ønskede, og til hvilke lande eller organisationer man ønskede, så ville disse personer også gøre det. Det er jeg sikker på. Den tillid har jeg til befolkningen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg er jo vidtgående enig med fru Hanne Severinsen. Det gav jeg vist også udtryk for i mit første indlæg. Jeg kan også genkende det, hun sagde nu i sin korte bemærkning, men til sagen hører altså også, at der samtidig hele tiden dukker nye problemer op, og ny uretfærdighed og ny fattigdom opstår. Det er en kendsgerning, at svælget – det er der flere ordførere der har været inde på i dagens løb – mellem standarden i de rige lande og de fattige lande er steget, siden vi har opfundet begrebet ulandsbistand, men jeg er helt enig i, at vi da er nødt til at sætte os nogle mål og fastholde dem, også når vi skal gå mange omveje for at nå dem.

Så vil jeg igen meget skuffet sige til hr. Tom Behnke, der siger, at det skal overlades til den enkelte borger: Vil det sige, at den enkelte borger, som jeg har lige så stor respekt for, som hr. Tom Behnke har, hvis sådan noget ellers er målbart, altså skal have sig et apparat og finde ud